

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Kovács Tamás ügyvéd által képviselt felperesnek, a dr. Módosi Annamária jogtanácsos által képviselt alperes ellen, kártérítés megfizetése iránt indított perében, a Fővárosi Bíróság 2008. március 13. napján meghozott, 19.P.22.637/2007/5. számú ítélete ellen, a felperes részéről 6. és 7. sorszámok alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 200.000 (kettőszázezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy térítsen meg az államnak felhívásra 900.000 (kilencszázezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A Legfelsőbb Bíróság a Pfv.E.20.544/2005. számú felülvizsgálati eljárásban dr. B. K. ügyvédet a felperes pártfogó ügyvédjének rendelte ki; a kirendelt pártfogó ügyvéd feladata volt a törvény előírásainak megfelelő felülvizsgálati kérelem előterjesztése és a felperes képviselte a felülvizsgálati eljárásban. A kirendelt pártfogó ügyvéd a megszabott határidőben a feladatának nem tett eleget, ezért a Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet hivatalból elutasította.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a tisztességes eljáráshoz, a jogorvoslathoz és az emberi méltósághoz fűződő személyiségi jogait. Kérte nem vagyoni kártérítésként 100.000 euró teljesítéskori forintegyenértékének, valamint annak 1999. május 12-től járó évi 20%-os kamatainak megfizetésére is kötelezni az alperest. Keresetének jogalapjaként az Alkotmány 54. § (1) bekezdését, 57. § (1) és (5) bekezdését az Európai Emberjogi Egyezmény kihirdetéséről szóló 1993. XXXI. törvény 6. és 13. §-át, valamint a Ptk. 75. és 84. § (1) bekezdés a) és e) pontjait jelölte meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Azzal védekezett, hogy a felperes az igényét vele szemben nem érvényesítheti.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. A döntését a következőkkel indokolta: Az Alkotmány 57. § (5) bekezdése csak a rendes jogorvoslatokhoz való jogot tekinti alkotmányos alapjognak; a felülvizsgálati rendkívüli jogorvoslat azonban nem minősül alkotmányos alapjognak, így a jogerős ítélet felülvizsgálatának elmaradása folytán nem sérülhettek a felperes tisztességes eljáráshoz és a jogorvoslathoz való jogai. Az alperes és a felperes között jogviszony sem áll fenn, az alperes a felperes személyiségi jogait nem sértette meg azzal, hogy a felperes kártérítési igényének teljesítését, mint a mulasztó pártfogó ügyvéd felelősségbiztosítója megtagadta. A felperes nem is bizonyította, hogy a pártfogó ügyvéd mulasztása folytán kár érte. Biztosítási esemény hiányában az alperesnek helytállási kötelezettsége sem áll fenn. Az alperes felelősségbiztosítója elleni igényét a felperes egyébként sem érvényesíthette.

A felperes fellebbezésében az első fokú ítélet megváltoztatását és a keresetének helyt adó ítélet meghozatalát kérte. A fellebbezésének indokaként az elsőfokú eljárás során előadott érvekre hivatkozott.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy a fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból mindenben helytálló jogi következtetést is vont le, az ítéltábla ezért az első fokú ítéletet a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helyes indokainál fogva hagyta helyben, s azokra ezúttal csak hivatkozik.

A fellebbezés kapcsán a Fővárosi Ítéltábla azt emeli ki, hogy a felperes személyiségi jogainak megsértését illetően, a peres felek között nem jött létre jogviszony, mert a felperes maga sem állított olyat, hogy személyiségi jogait az alperes sértette volna meg. Ezért az ezzel összefüggő személyi szankciók alkalmazására - köztük a jogsértés megállapítására - a felek viszonylatában nem volt jogi lehetőség.

Az alperest, mint felelősségbiztosítót pedig csak a biztosítottja által okozott vagyoni hátrányok tekintetében terheli szolgáltatási kötelezettség. A Ptk. 559. § (2) bekezdése szerint azonban a károsult a kártérítési igényét közvetlenül a felelősségbiztosítóval szemben nem érvényesítheti. Ezért a felperesnek a kárigényével kapcsolatban, az alperessel szemben, marasztalásra irányuló kereseti kérelme teljesítésére ugyancsak nem volt jogi lehetőség.

A sikertelenül fellebbező felperes a Pp. 239. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes fellebbezési perköltségét és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján, az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt fellebbezési illetéket is megfizetni.

Budapest, 2009. január 16.

. Molnár Ambrus s. k. a tanács elnöke, Dr. Szücs József s. k. előadó bíró, Dr. Németh László s. k. bíró